

Przyszłość dla Ameryki i 18 lipca 2020 - Numer czwarty

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Orędzie rozdziałów ósmego i dziewiątego Księgi Daniela, reprezentowane przez rzekę Ulaj, zostało odpieczętowane w 1798 roku. Proroctwo z rozdziału ósmego zostało wyjaśnione w rozdziale dziewiątym przez Gabriela, lecz dopiero po tym, jak Daniel wniósł modlitwę, uważaną za jedną z najważniejszych modlitw wypowiedzianych przez człowieka w Biblii. W tej modlitwie Daniel stwierdza, że zrozumiał, iż spustoszenie Jerozolimy potrwa siedemdziesiąt lat, zgodnie z tym, co odkrył w Księdze Jeremiasza.

W pierwszym roku Dariusza, syna Achaszwerosza, z rodu Medów, który został ustanowiony królem nad królestwem Chaldejczyków. W pierwszym roku jego panowania ja, Daniel, na podstawie ksiąg zrozumiałem liczbę lat, o których słowo Pana przyszło do proroka Jeremiasza, że dopełni się siedemdziesiąt lat spustoszeń Jerozolimy. Daniela 9:1–2.

Jeremiasz również stwierdził, że pod koniec owych siedemdziesięciu lat Belsazar miał umrzeć, gdy Cyrus, generał Dariusza, zdobędzie Babilon.

I cała ta ziemia stanie się spustoszeniem i zdumieniem; a te narody będą służyć królowi Babilonu przez siedemdziesiąt lat. A gdy się dopełnią siedemdziesiąt lat, ukarzę króla Babilonu i ten naród — mówi Pan — za ich nieprawość, a także ziemię Chaldejczyków, i obrócę ją w wieczne pustkowie. Jeremiasza 25:11, 12.

Daniel również rozpoznał, że siedemdziesiąt lat spustoszenia było wypełnieniem proroctwa zapisanego przez Mojżesza.

Tak, cały Izrael przestąpił Twoje prawo, odstępując, aby nie słuchać Twojego głosu; dlatego wylały się na nas klątwa i przysięga, zapisane w Prawie Mojżesza, sługi Boga, ponieważ zgrzeszyliśmy przeciw Niemu. A On potwierdził swoje słowa, które wypowiedział przeciw nam i przeciw naszym sędziom, którzy nas sądzą, sprowadzając na nas wielkie nieszczęście; bo pod całym niebem nie stało się nic takiego, jak to, co uczyniono w Jerozolimie. Jak jest napisane w Prawie Mojżesza, to całe zło przyszło na nas; jednak nie zanosiliśmy modlitwy przed oblicze Pana, naszego Boga, aby odwrócić się od naszych nieprawości i pojąć Twoją prawdę. Daniela 9:11-13.

„Przysięga”, którą Izrael złamał i która sprowadziła „klątwę”, to „siedem razy” z Księgi Kapłańskiej, rozdział dwudziesty szósty. Słowo przetłumaczone jako „siedem razy” w Księdze Kapłańskiej 26 jest tym samym hebrajskim słowem, które w Księdze Daniela 9 przetłumaczono jako „przysięga”. Przysięga Mojżesza, wyrażona słowem przetłumaczonym jako „siedem razy”, jest pierwszym proroctwem czasowym odkrytym przez Williama Millera i była pierwszą z jego prawd podstawowych, którą odłożono na bok w 1863 roku. William Miller reprezentował Eliasza,

co potwierdza Duch Proroctwa.

„Tysiące zostały doprowadzone do przyjęcia prawdy głoszonej przez Williama Millera, a słudzy Boży zostali wzbudzeni w duchu i mocy Eliasza, aby głosić poselstwo.” Wczesne pisma, 233.

W 1863 roku ruch millerowski zakończył się, gdy ci, którzy wcześniej byli w ruchu, założyli Kościół Adwentystów Dnia Siódmego. Gdy rozpoczęli działalność jako Kościół, ruch się zakończył. Zakończył się, gdy zgładzili Mojżesza, jak to przedstawiono w „siedmiu czasach” dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej, oraz gdy jednocześnie zgładzili Eliasza, posłańca, który przedstawił ruchowi „przysięgę” Mojżesza. Mojżesz i Eliaz zostali obaj zgładzeni w 1863 roku i nie mieli zostać wskrzeszeni aż do czasu po 11 września 2001 roku, kiedy Bóg zawrócił ruch Future for America na dawne ścieżki.

Future for America uznała 11 września 2001 roku za nadejście trzeciego biada, a potwierdzeniem utożsamienia ataku islamu z 11 września jest historia pierwszych dwóch biada, zidentyfikowanych przez millerytów, wyraźnie przedstawiona na pionierskich wykresach z 1843 i 1850 roku. Powracając do historii milleryckiej, by potwierdzić współczesną rolę islamu, Pan następnie doprowadził Future for America do zrozumienia "siedmiu czasów" z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej, graficznie przedstawionych na obu wykresach w środkowej kolumnie. A na obu wykresach centrum środkowej kolumny stanowi krzyż. Gdy Bóg kierował powstaniem obu tablic Habakuka, dopilnował, aby "przysięga" Mojżesza, "siedem czasów" z dwudziestego szóstego rozdziału Księgi Kapłańskiej, była centrum wszystkich innych ilustracji proroczych oraz aby na obu tablicach Chrystus został umieszczony w samym centrum.

To zgadzało się z okresem czasu zawartym w innym proroctwie, które Gabriel objaśnił w dziewiątym rozdziale Księgi Daniela, a które wskazywało, że Chrystus potwierdzi przymierze z wieloma przez jeden tydzień.

I utwierdzi przymierze z wieloma na jeden tydzień; a w połowie tygodnia sprawi, że ofiara i dar ofiarny ustaną, a z powodu szerzenia się obrzydliwości spowoduje spustoszenie, aż do dokonania się końca, a to, co postanowione, zostanie wylane na spustoszonego. Daniela 9:27.

Tydzień proroczy to dwa tysiące pięćset dwadzieścia symbolicznych dni, a proroctwo, które Gabriel wyjaśniał, wskazywało, że w „połowie” lub w centrum tych dwóch tysięcy pięciuset dwudziestu symbolicznych dni Chrystus zostanie ukrzyżowany. Chrystus jest centrum „dwa tysiące pięćset dwadzieścia” na obu tablicach Habakuka, a także centrum tygodnia, w którym potwierdził przymierze z wieloma.

W 1863 roku adwentyzm stał się Kościołem, a ruch millerowski, który był napełniony duchem Eliasza, został uśmiercony. Ruch millerowski rozumiał, że w kontekście siedmiu zborów z Apokalipsy byli zborom filadelfijskim. Tych, którzy odłączyli się od nich po Wielkim Rozczarowaniu 1844 roku, wówczas określano jako Laodycejczyków. W 1856 roku James White rozpoczął w Review and Herald serię artykułów, w których wskazywał, że ruch, który rozpoczął się jako Filadelfia, stał się Laodyceą, a członkowie powinni szukać lekarstwa oferowanego

zborowi laodycejskiemu. W tym samym roku, w tej samej publikacji, James White opublikował serię artykułów napisanych przez Hiram Edsona o prorocztwie 2520 lat z Księgi Kapłańskiej 26. Artykuły nigdy nie zostały dokończone.

Kiedy Pan poprowadził ruch Future for America z powrotem na stare ścieżki po 11 września 2001 r., na nowo odkryto artykuły Edsona i po raz pierwszy w historii oba okresy dwóch tysięcy pięciuset dwudziestu lat uznano za dwie klątwy. Jedną przeciwko dziesięciu północnym plemionom, a drugą przeciwko dwóm południowym plemionom. Miller rozpoznał siedem czasów przeciwko południowemu królestwu Judy, natomiast Edson rozpoznał siedem czasów przeciwko północnemu królestwu Izraela. W Future for America dostrzeżono, że oba należy zastosować. Po połączeniu tych dwóch rozproszeń powstaje prorocze światło, które nigdy nie zostało rozpoznane przez Millera ani Edsona.

Kiedy Pan po 2001 roku przywrócił Future for America na stare ścieżki, „przysięga” Mojżesza ożyła i stanęła na nogi. Poselstwo związane z „przysięgą” zostało następnie przedstawione przez posłańców trzeciego anioła, tak jak zostało przedstawione i ukazane w typie przez posłańców pierwszego anioła. Future for America było ruchem, który ogłaszał poselstwo reprezentowane przez „Mojżesza” w mocy „Eliasa”, a Eliaz wyraźnie dawał świadectwo Mojżesza aż do zakończenia serii wykładów zatytułowanej „Tablice Habakuka”, która zakończyła się około 2012 roku. Gdy ta seria wykładów dobiegła końca, bestia z bezdennej otchłani wynurzyła się, aby wszcząć wojnę przeciwko Mojżeszowi i Eliaszowi. Ta wojna rozpoczęła się, gdy Future for America postanowiło przerwać pracę, którą prowadziło od 1996 roku, i rozpocząć szkołę, którą w swojej pysze nazwało „Szkołą Proroków”. Lepiej byłoby nazwać tę szkołę szkołą fałszywych proroków!

Chaos i zamieszanie, które nastąpiły, gdy szkoła zaczęła pozwalać tym, którzy nigdy nie zostali potwierdzeni przez Pana jako Jego posłańcy, na wprowadzanie własnych pomysłów, zakończyły się wraz ze śmiercią Future for America 18 lipca 2020 roku. Do tego czasu Mojżesz i Eliaz zostali już zabici na ulicach.

A gdy dopełnią swego świadectwa, bestia, która wychodzi z bezdennej otchłani, wypowie im wojnę, zwycięży ich i zabije. A ich trupy będą leżeć na ulicy wielkiego miasta, które duchowo nazywa się Sodomą i Egiptem, gdzie też ukrzyżowano naszego Pana. Objawienie 11:7, 8.

Świadectwem godnym zaufania jest to, które dobiegło końca wraz z zakończeniem serii zatytułowanej "Tablice Habakuka". Wtedy bestia zaatakowała. Nie mam pojęcia, kto śledzi te bieżące artykuły, ale zakładam, że w równym stopniu tworzą tę grupę wrogowie Future for America oraz ci, którzy wciąż próbują pogodzić się z rozczarowaniem związanym z 18 lipca. Dlatego spodziewam się, że ci, których zaliczam do kategorii wrogów, będą wskazywać, jak bardzo to zastosowanie historii proroczej wydaje się w ich oczach nastawione na własną korzyść. Niech tak będzie. Czas jest zbyt krótki, by udawać, że historia Future for America nie jest wyraźnie zidentyfikowana jako ruch, który został przedstawiony typologicznie przez ruch millerowski, i zbyt krótki, by udawać, że niedoskonały, laodycejski ludzki posłaniec, powołany, by stanąć na czele tego ruchu, nie był przedstawiony typologicznie przez Williama Millera.

Miller był Filadelfianinem, a ja przyszedłem do adwentyzmu ze świata w 1975 roku, a więc jestem certyfikowanym laodycejskim adwentystą. Historia mojego życia o tym świadczy. To powiedziawszy, miłosierny Bóg nieba niedawno polecił mi spisać przesłanie, które teraz objawia, i wysłać je do zborów. Jego polecenie przyszło z obietnicą, że gdy wskrzesi Mojżesza i Eliasza, zostaną wskrzeszeni jako Filadelfianie, a nie jako Laodycejczycy. Ruch, który rozpoczął się w dziejach millerystów, był czasem Filadelfii; ostatecznie przeszedł w Laodycę w 1856 roku, kiedy rozpoczął proces odrzucania fundamentów położonych przez millerystów. Odrzucenie zaczęło się od odsunięcia na bok nowego rozwoju światła, ofiarowanego piórem Hirma Edsona. Siedem lat później, w 1863 roku, ruch Eliasza, który przedstawiał poselstwo Mojżesza, został zgładzony. W tym samym czasie, gdy ruch został zgładzony, wprowadzono kościół, aby zastąpić ten ruch. Mojżesz i Eliasza zostali zgładzeni na początku adwentyzmu i zostali zgładzeni ponownie u jego kresu.

Pod koniec proroczej Laodycei, w 1989 roku, widzenie rzeki Hiddekel zostało odpieczętowane i rozpoczął się ruch, który narodził się z laodycejskiej matki. Pana to nie zaskoczyło i wiedział, że zakończy swoje dzieło trzech aniołów tak, jak je rozpoczął. Zakończy je ruchem Filadelfian, tak jak je rozpoczął. Aby to uczynić, ruch, który z urodzenia był laodycejski, musiał zostać uśmiercony i zmartwychwstać jako Filadelfianie. Tym samym ruch wyprowadzony z laodycejskiego kościoła stanie się ósmym, który jest z siedmiu, w tej właśnie historii, w której potrójny sojusz stanie się ósmym, który jest z siedmiu. I w tej samej historii róg republikanizmu również doświadczy zmartwychwstania ósmego, który był z siedmiu i został uśmiercony przez „wokeizm” Egiptu i Sodomy, lecz ta linia proroctwa zostanie omówiona później w artykułach.

A z ludów i rodów, i języków, i narodów będą oglądać ich martwe ciała przez trzy i pół dnia i nie pozwolą, aby ich martwe ciała złożono do grobów. A mieszkańcy ziemi będą się z nich radować i weselić i będą sobie nawzajem przysyłać dary, ponieważ ci dwaj prorocy dręczyli mieszkańców ziemi. A po trzech i pół dnia tchnienie życia od Boga wstąpiło w nich i stanęli na nogach, a wielki strach padł na tych, którzy ich zobaczyli. Objawienie 11:9-11.

Future for America nie zostało złożone do grobu; po prostu leżało na ulicy, gdzie zostało zabite, podczas gdy jego wrogowie radowali się z jego pozornej śmierci. Jednak „po trzech i pół dniach Duch życia od Boga wstąpił w nich i stanęli na nogi”. Czasu już więcej nie będzie, więc trzy i pół dnia jest symbolem tysiąca dwustu sześćdziesięciu dni lub lat, które w dwunastym rozdziale Księgi Objawienia, w wersetych szóstym i czternastym, przedstawiają pustynię, gdzie świątynia i zastęp zostały podeptane. Gdyby byli złożeni do grobu, nie byłiby na ulicy, gdzie można by ich deptać. Deptanie Future for America nie jest jedynie okresem symbolicznym, lecz jest symbolicznym okresem przesłania o „siedmiu czasach”, reprezentowanego przez przysięgę Mojżesza.

I padną od ostrza miecza i zostaną uprowadzeni w niewolę do wszystkich narodów; a Jerozolima będzie deptana przez pogan, aż dopełnią się czasy pogan. Łukasza 21:24.

Jerozolima była deptana trzykrotnie. Po raz pierwszy przez Babilon, od 677 r. p.n.e. do 607 r. p.n.e. Drugie deptanie nastąpiło ze strony pogańskiego Rzymu, od 66 r. n.e. do 70 r. n.e. Po raz trzeci — ze strony duchowego Rzymu, od 538 r. do 1798 r. Deptanie Jerozolimy przez pogan, o którym mowa w Ewangelii Łukasza 21, stanowiło tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat papieskiego

panowania. Jedenasty rozdział Apokalipsy, w którym znajdujemy świadectwo Mojżesza i Eliasza, rozpoczyna się wskazaniem tego okresu.

I dano mi trzcinę podobną do laski; a anioł stanął, mówiąc: Wstań i zmierz świątynię Boga i ołtarz oraz tych, którzy w niej oddają cześć. A dziedziniec, który jest poza świątynią, pozostaw i nie mierz go; bo został oddany poganom; a święte miasto będą deptać przez czterdzieści dwa miesiące. Objawienie 11:1, 2.

Polecenie, aby Jan zmierzył świątynię i czcicieli w niej obecnych, oznacza otwarcie sądu w 1844 roku, gdyż dwa poprzednie wersety wskazują, że Jan doświadczył goryczy Wielkiego Rozczarowania w 1844 roku; następnie, gdy powiedziano mu, że ma ponowić dzieło głoszenia poselstwa, pierwszy werset rozdziału jedenastego stwierdza, że sąd właśnie się rozpoczął.

Nadszedł czas, gdy wszystko, co może być wstrząśnięte, zostanie wstrząśnięte, aby pozostało to, czego wstrząsnąć nie można. Każda sprawa staje do rozpatrzenia przed Bogiem; gdyż On mierzy świątynię Bożą i czcicieli w niej. 'To mówi Ten, który trzyma siedem gwiazd w prawej ręce, który przechadza się pośród siedmiu złotych świeczników; znam twoje uczynki.... Mam jednak przeciw tobie to, że porzuciłeś swoją pierwszą miłość; pamiętaj więc, skąd spadłeś, i upamiętaj się, i czyń uczynki pierwsze; a jeśli nie, przyjdę do ciebie szybko i usunę świecznik z jego miejsca.' 'Upamiętaj się; bo inaczej przyjdę do ciebie szybko i będę z tobą walczył mieczem ust moich. Kto ma ucho, niech słuca, co Duch mówi do zborów: Zwycięzcy dam jeść z manny ukrytej i dam mu biały kamyk, a na kamyku wypisane nowe imię, którego nikt nie zna, tylko ten, który je otrzymuje.' Materiały z 1888 roku, 1116.

Gdy Jan przedstawia otwarcie sądu śledczego w 1844 roku, polecono mu pominąć dziedziniec świątyni, ponieważ został on oddany poganom, którzy będą deptać święte miasto przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat. Łukasz 21 stwierdza, że pogaństwo będzie deptać Jerozolimę, aż wypełnią się „czasy” pogan. Jan w rozdziale jedenastym właśnie wskazał, że czas deptania Jerozolimy przez pogan przypadał na lata 538–1798. Jan dwukrotnie w rozdziale dwunastym określa ten okres jako pustynię, czas, w którym Kościół schronił się, aby uniknąć prześladowań ze strony papieża.

Gdy Mojżesz i Eliasz zostaną zabici i pozostawieni na ulicy, aby byli deptani przez trzy i pół dnia, należy rozumieć trzy wcześniejsze okresy, kiedy Jerozolima była deptana, jako typ tego okresu. U Łukasza 21 pogaństwo będzie deptać święte miasto, aż dopełnią się "czasy" pogan.

A zatem Łukasz wskazuje na więcej niż jedno „czasy pogan”, ale wiemy, że wypełnienie czasów pogan nastąpiło w roku 1798. Pierwsze „czasy pogan” rozpoczęły się w 723 r. p.n.e., kiedy północne królestwo Izraela zostało zdeptane przez Asyrię. To zdeptanie zapoczątkowało deptanie przez władzę pogańską i trwało do roku 538, kiedy władza papieska przejęła to dzieło i kontynuowała je aż do 1798. Pogaństwo rozproszyło i zdeptało dosłowny Izrael, a papizm rozproszył i zdeptał duchowy Izrael. „Czasy” pogan oznaczają dwa tysiące pięćset dwadzieścia lat z Księgi Kapłańskiej 26, która wskazuje na dwa okresy deptania. Pierwszy został dokonany przez pogaństwo, reprezentowane przez Asyrię, następnie Babilon, a potem pogański Rzym. Następnie drugą mocą spustoszenia, którą Miller zidentyfikował w świętych ramach prorocstwa, którymi się posługiwał, był papizm, który miał kontynuować to deptanie aż do 1798. Deptanie zarówno

pogaństwa, jak i papizmu jest właśnie tym zagadnieniem, które zostaje podniesione w niebiańskim dialogu, przynoszącym odpowiedź będącą fundamentem i centralnym filarem adwentyzmu.

Wtedy usłyszałem, jak jeden ze świętych mówił, a inny święty rzekł do owego świętego, który mówił: Jak długo potrwa widzenie dotyczące ofiary codziennej i przestępstwa spustoszenia, aby zarówno świątynia, jak i zastęp były deptane? I rzekł do mnie: Do dwóch tysięcy trzystu dni; wtedy świątynia zostanie oczyszczona. Daniela 8:13–14.

Anioł Gabriel i inni aniołowie doprowadzili Millera do zrozumienia, że „ustawiczna” oznaczała pogaństwo, a „przestępstwo spustoszenia” oznaczało papizm. Zarówno pogaństwo, jak i papizm będą deptać świątynię i zastęp. Dlatego „czasy” pogan, o których wspomina Łukasz, to dwa okresy deptania trwające tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat, które razem stanowią siedem czasów z Księgi Kapłańskiej 26.

Orędzie „przysięgi” Mojżesza zostało zgładzone w 1863 roku, wraz z posłańcem Eliaszem, który ogłosił orędzie Mojżesza. Zarówno orędzie Mojżesza, jak i posłaniec Eliasz zostali wskrzeszeni po 11 września 2001 roku. To, że po tym, jak Eliasz ponownie ogłosił orędzie Mojżesza, zarówno ono, jak i posłaniec zostali zabici, porzuceni na ulicy i niepogrzebani przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni, stanowi bezpośrednie powiązanie z orędziem „siedem razy”, które Daniel nazywa „przysięgą” Mojżesza. Ruch i posłaniec, którzy powtarzają eliaszowe orędzie Mojżesza, jak zobrazowali to Miller i milleryci, ostatecznie staną na nogi i zostaną wskrzeszeni.

A po trzech i pół dniach duch życia od Boga wstąpił w nich i stanęli na nogi; wielki strach padł na tych, którzy ich zobaczyli. I usłyszeli donośny głos z nieba, mówiący do nich: Wstąpcie tutaj. I wstąpili do nieba w obłoku, a ich wrogowie patrzyli na nich. Objawienie 11,11-12.

Zajmiemy się tą prawdą w następnym artykule.